

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

SOOIKE MILJONAIR

Een volks blijspel in drie bedrijven

door

1880

Tony Collins

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2017

Nr.3416

PERSONAGES

(8 dames – 6 heren)

SOOIKE : Licht mentaal gehandicapte gemeentewerker, hakkelt een beetje, bijna met pensioen, is een wees met nog een verre nonkel in Amerika en een nichtje die hij niet kent en dus nog nooit ontmoette :

MIEKE PALS : Het onbekende nichtje van Sooike (tussen 20 à 30 jaar), een heel lief, zacht en goedaardig meisje :

KAAT : Sociaal werkster die Sooike bijstaat in een soort “ begeleid wonen “ en zeer begaan is met hem, is een echte vriendin voor Sooike en verdedigt hem bij plagerijen :

IRENE : Cafébazin weduwe van café “ De Volle Pint “, samen met haar inwonende vader en moeder, echte goede volkse vrouw, altijd optimist :

NAND : Vader van Irène, dokwerker op rust, beetje gelaten en moe van het terreinverzorger zijn, vriend van Sooike :

ALICE : Moeder van Irene, Nands vrouw, beetje hulpbehoevend in rolstoel, filosoferende vrouw die nog steeds de lakens uitdeelt in het café :

GERARD DE FACTEUR : Klapjanet eerste klas, komt steeds als eerste af met de laatste dorpsnieuwsjes, die vaak te voorbarig zijn, is een stevige drinker en daardoor komt de post wel eens op de verkeerde bestemming :

SUS DEN DOKKER (Alias Ronaldinho): Voorzitter, kapitein en speler van caféploeg “ FC Djabkick “, grote smoel die de ploeg leidt als een dictator, maar met een goed hart, pakt graag een pintje en kan absoluut niet tegen zijn verlies :

MADAME ARLET : Hoofd openbare werken van de gemeente. Heeft een drankprobleem, probeert de baas te zijn, maar heeft eigenlijk geen technische kennis, is duidelijk naar boven gepromoveerd en uiteindelijk zeer afhankelijk van haar eerste helper Jean-Louis. Na voldoende rode wijn gaat ze soms namen verwarren :

JEAN-LOUIS : De bewuste helper van madam Arlet, zo gezegd heel gehoorzaam, maar haat haar eigenlijk, specialist inzake computers :

JEAN-FILIP : Chef-kok en eigenaar van restaurant “ NUVO-Kwisien “ dat niet echt goed draait, omdat zijn klasse kookkunst niet echt wordt gewaardeerd, heeft altijd geld te kort en poeft dus in het café :

ADELE : Vrouw van Jean-Filip, beetje hautaine verkwistende ‘madame’, duidelijk met een ‘gat in haar hand’ en ondanks het feit dat zij eigenlijk geld te kort heeft, toch zeer koopgek.

PRUDENCE : Eerste schepen en grote concurrent van de burgemeester voor de komende verkiezingen, wil er alles aan doen om verkozen te worden, heeft eigenlijk niet voldoende middelen om campagne te voeren, is een listig type :

BIRGIT : Naar boven gepromoveerde privésecretaresse van de burgemeester, (dom blondje) niet intelligent genoeg (maar doet wel alsof) is ook secretaresse van de voetbalploeg en heeft altijd problemen met de computer :

DECOR

Alles speelt zich af in dorpscafé ‘De Volle Pint’. Een echt bruin café met een spaarkasje, voetbalklassement, toog, tafels en stoelen, inkomdeur, deur naar privé (voldoende breed houden voor de rolstoel) en deur naar wc. De mensen die aan de gemeente werken hebben de gewoonte om ’s middags hun boterhammen in het café te komen eten.

De bedoeling is een opvoering in dialect, vandaar dat er nogal wat dialect uitdrukkingen uit de provincie Antwerpen in voorkomen. Uiteraard is ieder ander dialect mogelijk. De tekst kan dan hier en daar worden aangepast.

EERSTE BEDRIJF

(’s Morgensvroeg. Caf e nog gesloten en donker. Er wordt er aan de deur geklopt. Irene op in kamerjas)

IRENE : Jaaa, jaaa, ik ko-om .. Verdekke h e, ’t is begot nog maar half negen... Nu dacht ik toch dat wij om tien uur hadden afgesproken?. *(opent de deur en daar staat Sooike)* Sooike? Amai, zo vroeg al? Ge weet toch dat wij pas om tien uur open doen h e?

SOOIKE : How... pardon madam Irene, ‘k zal om tie...tien uur terugkomen...

IRENE : Nee, nee... Allez vooruit, komt rap binnen. *(trekt Sooike binnen en sluit de deur)* Wat is ’t, ne koffie zoals altijd?... Ge zijt wel vroeger dan anders h e... Hebt ge iets nodig misschien?

SOOIKE : Madam Irene... ma... mag ‘k eens iets vragen?...

IRENE : Natuurlijk jongen, wat is er...? En zegt Irene h e. Laat die madame er maar af... Allez, wat is er?

SOOIKE : Zou dat kunnen mada... euh Irene... da.. dat ik... mij...mijne sleutel... hier heb verloren?

IRENE : Hoe... hier verloren? ... En hoe zijt gij dan gisteren bij u thuis binnengeraakt? ... Of hebt gij heel de nacht in uw werkkleren rondgelopen? ... Zeg Sooike, gij zijt toch al thuis geweest zeker of hebt gij heel...

SOOIKE : Ja, ja, ja, ‘k be... ben al thuis geweest... ‘k Was al om elf uur thuis gi.. gisteren avond... nadat ik naar de sauna wa..was geweest...

IRENE : Hoe...? Zijt gij naar de sauna geweest?... Hebt ge uwe sleutel daar dan niet verloren?... Hela, momentje h e... als ge om elf uur thuis waart, dan zijt ge toch binnengeraakt? ...

SOOIKE : Ja, ja... ‘k ben na.. na de sauna, om tie... tien uur nog hier geweest en dan na.. naar huis gegaan... Maar ik bedoel... de.. de sleutel van mijn kaske va.. van de sauna...

IRENE : Hoe, de sleutel van uw kastje?... Maar... zeg, wacht eens efkens... maar in uw kastje zitten toch uw kleren? ...

SOOIKE : Ja... die.. die zitten er nog in.

IRENE : Wat??... Maar allez jongen, ge zegt zelf dat ge hier nog zijt geweest? Hoe zijt gij hier da... Zeg Sooike, ge zijt hier toch niet in uwen blo... allez, heu... zo zonder kleren...

SOOIKE : Niece, niece... in mijne ba – ba - badjas zenne madam Irene....

(Nu komt Nand op en ziet Sooike staan)

NAND : Hier sé... Hier hebt ‘m sé, den ambiancemaker.... Hela kerel, ’t is nog gene carnaval hé. Staat ‘m hier gisteren in zijne badjas over zijnen blote putjaar rond te springen. Ge kunt wel raden dat hier ambiance was hé.

IRENE : Sooike ... Wat hoor ik nu? ... Allez, ik was er gisteren eens een uurke niet en dan gebeurt er weer van alles... Zeg... en wat is er dan eigenlijk allemaal gebeurd?

NAND : Awel ja, komt hij hier gisteren rond tien uur ’s avonds binnen in zijne badjas, twee grote badhanddoeken onder zijne arm en op zijn sleffers... nog goed nat.

SOOIKE : Ja dat moet hé Nand, ene handdoek voo...voor op te zitten en ene voor u a - af te drogen... en nen badja....

NAND : *(onderbreekt hem)* Ja, om daar niet belachelijk in uwen blote te staan met een klein lontje zeker.... Maar allez Sooike toch.

SOOIKE : Ja, ziet ge... ik wa - was de sleutel van mijn kaske kwijt... en ik de - durfde dat niet zeggen tegen de madame van de sauna... en... ‘k heb overal gezocht, maar ik vond hem nieverans nie... en ik was bang dat de ma.. madame van de sauna k.. kwaad zou zijn...

NAND : Dan is hij er zo maar onderuit gemuisd zonder iets te zeggen tegen die mensen. En ja, komt ‘m hier nog binnen juist als de Ronaldinho en consoorten hier binnen staan. Ge kunt denken wat dat heeft gegeven hé.

IRENE : Zeg maar jongen, hoe zijt gij dan bij u thuis binnen geraakt, als uw kleren en uw geld nog in dat kastje zaten?

SOOIKE: Mijne sleutel li.. ligt altijd onder de mat... Maar dat mag eigenlijk nie.. niemand niet weten hé... En ik heb daar ma.. maar ene keer betaald... een amo... hoe heet dat... een amomnemet. En nu mag ik da.. daar twaalf keren

naar toe gaan voor da.. da'k nog eens terug moet betalen... Dat heeft Kaat ge..
gearrangeerd voor mij...

NAND : Ik denk dat ge dat graag doet hé? Zeg, heu... tussen al die blote mensen
lopen... is dat niet ambetant?

SOOIKE : Nije nije, da.. daar is iedereen gelijk hé. Ja da.. daar lopen wel schoon
meiskes rond ze.. zenne Nand.... Maar daar ga ik niet voor naar de sauna
zenne... Da's v.. voor de gezondheid dat ik dat doe hé... En weet ge wat? Da..
daar heeft niemand schoner kleren aan dan nen andere hé... En ge kunt ook niet
zien of da.. dat de mensen rijk zijn hé, want z' hebben geen za.. zakken om hun
geld in te steken hé.... En d'er lopen er nog veel rond me.. met een klein lontje
zenne Nand, da.. dat heb ik ook al gezien.

IRENE : Zeg jongen, maar dan moet gij terug naar de sauna gaan en daar ne
reservesleutel vragen. Dan kunt ge uw kleren terugnemen hé... En uwe
portefeuille en uw paspoort zitten daar waarschijnlijk ook nog in?...

SOOIKE : 'k Du.. durf dat eigenlijk niet zo goed... Die madam zal kwaad zijn op mij
de.. denk ik...

NAND : Niet moeilijk, als ge 't er zo maar afbolt zonder iets te zeggen...

(Nu roept Alice vanuit de privé)

ALICE : *(achter)* Nand.

NAND : Jaaa, ik kom. *(gaat naar achter)*

IRENE : *(tegen Sooike)* Wacht, ik zal Kaat eens opbellen. Die zal dat voor u wel regelen
(Neemt de telefoon, draait het nummer en krijgt Kaat aan de lijn) Hallo Kaat,
Irene hier hé... Ja zeg, ik heb Sooike hier bij mij... Hoo, je weet er al van van...
Oké, ik zal het hem vertellen... Ja goed... Dag Kaat... ik stuur hem wel door....
(Haakt in) Zo Sooike, de madam van de sauna had Kaat al verwittigd en ze
heeft uw spullen al opgehaald, dus ga nu maar rustig verder werken. En als ge
de volgende keer naar de sauna gaat, moet ge niet verlegen zijn, niemand weet
het daar.... Maar ja... hier weten ze 't natuurlijk wel hé... Ge zijt nogal een
vedette.

SOOIKE : Ja madam Irene, ma.. maar hier kennen ze mij allemaal hé... Da...dat zijn hier

toch allemaal mijn vrienden hé... 'k Heb er gisteren zelfs ene m.. mogen drinken van de Ronaldinho... Maar 'k zal nu maar rap gaan werken hé, want ik m.. moet de goten gaan proper keren hé... De burgemeester zegt da.. da 'k ik dat heel goed kan... Maar vandaag heb ik J.F. zijn goot niet p.. proper gemaakt zenne. Hij moe.. moet maar niet lachen met mij.

IRENE : Allez 't is goed Sooike, dan kan ik mij gaan aankleden...

SOOIKE : Ha ja, gij staat hier nu ei.. eigenlijk bijkanst 't zelfde gelijk ik gi.. gisterenavond hé... Zo erg is da.. dat nu toch ook niet hé madam Irene?... Hebt gij daaronder ook nen 'blote putjaar'? Gelijk da. dat de Nand dat zei?

IRENE : Ja,ja, 't is al goed. Ga nu maar verder werken... Wat staat ge hier nu nog te treuzelen?

SOOIKE : 'k Heb m.. mijne koffie 'gelijk gewoonlijk' nog niet gehad...

IRENE : Ja da's waar. Maar ik moet mij nu gaan omkleden, want ik krijg seffens nog bezoek en... Weet ge wat? ... Deze middag, als g' uw bokes komt opeten, dan krijgt ge van mij twee koffies gratis... Oké?

SOOIKE : Ja, da.. da's goed... Ik zal 't onthouden hé madam Irene... Allez da.. dag dan hé... tot deze middag... *(af)*

IRENE : Ja, een braaf manneke, maar 't is soms ne kerel ... Al goed dat de mensen hem over 't algemeen graag hebben, de sukkelaar. *(kijkt op haar uurwerk)* ... Potverdekke, seffens staat die nieuw hier al aan de deur en ik ben nog niet aangekleed...

(Plots gaat de deur open en schuchter biedt Mieke Pals zich aan)

Ja, wat is er?

MIEKE : Pardon mevrouw, mijn naam is Mieke Pals... heu.. en ik moest mij hier aanbieden voor een sollicitatiegesprek...

IRENE : Oh ja, heu, kom binnen... Ja, ik heu... sorry dat ik nog in mijn kamerjas rondloop, maar ik had net nog iets te regelen met één van mijn vaste klanten...

(Mieke trekt een bedenkelijk gezicht)

Nee, nee, 't is niet wat ge denkt... Allez, ik bedoel... da's hier een serieus café zenne... Maar misschien hebt g' hem nog net zien buiten gaan..

MIEKE : *(knikt bevestigend)* Ha... Ja ja...

IRENE : Heu.. ja ziet ge, da's ons Sooike. Een wat simpel manneke, maar nen brave zenne... Allez ja, enfin, ik wil maar zeggen... Zet u efkens neer...

(Nu komt ook Alice binnengereden in haar rolstoel. Ze komt er bij zitten)

Heu ja, da's mijn moeder Alice en ha ja, ik ben Irene en heu... wat kan ik voor u doen?

MIEKE : Wel heu... ik kom mij eigenlijk aanbieden voor die plaats van helpster, van die advertentie in de Kempenaar... Allez, da's hier toch dat ik moet zijn hé?

IRENE : Ja ja, wij hebben iemand nodig voor drie hele dagen per week... en heu... ik weet niet wat ge verwacht van de job, maar 't is hier niet alleen serveuse spelen, ziet ge, maar...

ALICE : *(onderbreekt haar)* ... er moet ook gepoetst worden en nog wat andere jobkes gedaan worden, zoals spaghetti en verse soep maken. Dus met postkaarten zijn wij hier niks hé, dat kunt ge wel begrijpen zeker...

IRENE : Ja ma, 't is al goed. Seffens heeft de juffrouw al geen goesting niet meer om hier te komen werken... Heu Mieke was het hé, mag ik u voorstellen: Alice, ons ma en heu, ge moet niet bang zijn... 't Is een toffe, maar ze heeft zo wel haar eigen kijk op de dingen des levens... Zowat filosoferen, ziet ge. Als ge het niet erg vindt, dan ga ik mij nu eerst maar eens fatsoeneren want seffens moeten we opendoen en 'k moet het vooralsnog bijna allemaal alleen doen... Allez, ons ma helpt wel hoor, maar toch... Ons ma zal de uitleg wel doen. Allez misschien tot morgen dan?

MIEKE : Ja mevrouw, tot morgen dan... allez, als ik wordt aangenomen zeker?

ALICE : Wat mij betreft en als ik u zo zie op het eerste gezicht, denk ik dat het wel zal lukken. Ik zal haar de uitleg wel geven, gaat gij u maar klaarmaken.

IRENE : *(gaat intussen af)* Ja ja ma, tot seffens. *(af)*

ALICE : *(wendt zich nu tot Mieke)* Dus gij wilt hier komen werken? Ge moet wel beseffen dat g' hier niet op vakantie komt hé. Hier hebben we iemand nodig

die de handen uit de mouwen kan steken en bovendien nog enkele andere kwaliteiten heeft, zoals klantvriendelijk zijn. Ge moet tegen een zwanske kunnen, geen gefoefel met klanten want daar komt alleen maar miserie van... en natuurlijk moet ge ook goudeerlijk zijn, want er wordt hier ook met geld omgegaan, nietwaar?... Ik hoop dat ge het hier langer gaat trekken dan die paar schildpadden die hier al hebben geprobeerd hé... Och manneke, van sommigen kunt ge echt niet verstaan dat ze van miljoenen zaadjes ooit de rapste geweest zijn.

MIEKE : Ja ja madame, maar ik denk dat ge wat dat betreft geen spijt zult hebben zenne. Ik ben niet bang om te werken en ik zal al content zijn als ik een job heb om mijn studies te betalen.

ALICE : Ha zo, ge komt hier dus werken om uw studies te betalen? En wat studeert ge dan nog?

MIEKE : Ik zou graag mijn diploma halen van verpleegster. Want ziet ge, mensen helpen dat is iets wat ik altijd graag hebben willen doen. Het geeft zo'n voldoening, vind ik, als ge ziet hoe gelukkig mensen soms kunnen zijn als ge ze geholpen hebt of hun pijn hebt verzacht...

ALICE : Zeg en heu... hoelang duren die studies? Dat zal toch een paar jaren duren?

MIEKE : Ik zou nu aan mijn laatste jaar beginnen en dan zal ik nog stages moeten gaan lopen hé. Maar ik ben helemaal alleen komen te staan en ik moet nu echt alles zelf zien te beredderen... Daarom komt die job hier nu zo goed van pas, ziet ge.

ALICE : Hoe? Hebt ge dan geen familie meer waar ge terecht kunt?

MIEKE : Nee. Ik ben een wees en de tante die mijn voogd was en waar ik bij woonde, is vier maanden geleden gestorven en blijkbaar had zij nog wat schuld, zodat ik zelfs in dat huis niet meer kon blijven wonen en dus heb ik hier in de gemeente een klein studiotje gehuurd... Ja, en nu zoek ik dus werk want ik heb wel wat spaargeld, maar liefst zou ik dat niet willen gebruiken. En naar 't schijnt heb ik nog een verre neef en via die neef nog een nonkel die in het buitenland woont, maar ik ken geen van beiden en ik weet ook niet waar ze wonen.

ALICE : Allez, doe dan maar uw best. Maar ge moet niet proberen op ons gemoed te werken hé. Hier is het de realiteit van het dagelijks leven hé... "De volle pint" is een redelijk goed draaiend, gewoon volkscafé en dat hebben we bereikt door

hard te werken... Zo hard, dat ne mens er zijn gezondheid heeft bij ingeschoten en begot niet meer uit de voeten kan... Maar gelukkig zet ons Irene de zaak verder en kunnen mijne man en ik hier nog blijven inwonen... Want met 't pensioentje van ne zelfstandige springt ge niet ver zenne. ... Maar bon, we zullen het dus eens proberen hé.

MIEKE : Oh dank u wel madame...

ALICE : Zegt maar Alice manneke, madame is hier niet thuis ... Dus morgen verwachten wij u hier om 8 uur... Ik zal u de sleutel geven en tonen waar het kuisgerief staat en dan begint ge morgen maar met de opkuis van het café en het aanvullen van den drank.

MIEKE: Heu mada... heu Alice, moeten wij geen contract maken of zo, want u geeft mij nu zo maar een sleutel en...

ALICE : Kindje, luister hé, ik zei daarstraks al dat alles hier op vertrouwen is gebaseerd, dus vertrouwen wij u ook. Ons Irene zal morgen wel het nodige doen om uw papieren in orde te maken. Dus, vertrouwen van beide kanten hé... En zijt gerust, ge krijgt een proefcontract. Ineens goed betaald, want ik zeg altijd dat diegenen die opslag krijgen omdat ze goed hebben gewerkt, waren ofwel onderbetaald voor ze opslag kregen, ofwel hadden die daarvoor niet hard genoeg gewerkt. Dus kom maar mee.

(Nu komt Irene op, opgemaakt om het café te openen)

Ha Irene, kunt gij eens het nodige tonen aan Mieke, want voor mij is dat wat moeilijk in mijne Cadillac hé, dan kan ze morgen om 8 uur beginnen.

IRENE : Allez, als ge ons ma hare zegen hebt gekregen, dan is dat al zeker een goed begin. Want ons ma heeft wel wat mensenkennis ... Ja, wat wilt ge als ge weet dat dit hier al meer dan veertig jaar het dorpscafé is waar zowat alle soorten van mensen komen. Trouwens, 's middags komen hier veel mensen die aan de gemeente werken en hier hun middagpauze nemen, dus dat alleen al is de moeite om dat psychologisch te bekijken... en ik kan je verzekeren dat ons ma dat doet zenne.... Allez, kom maar mee met mij.

MIEKE : Oh merci madame Irene

IRENE : Zeg maar Irene.

MIEKE : Heu ja... Irene... Ik zal echt mijn best doen hoor.

IRENE : Weet ge, ik zal u meteen ook eens aan onze pa voorstellen, dan kennen jullie mekaar ook. Dan krijgt ge ook al een beetje ne kijk op wie wij zoal zijn en hoe het hier zo'n beetje reilt en zeilt hé... Trouwens, ik denk dat ge mij ook nog één en ander moet vertellen over uzelf nietwaar, want ge hebt misschien al wat verteld aan ons ma, maar ik zou ook graag weten wie er bij ons komt werken hé.

ALICE : Allez dames, doe nu maar efkens verder want seffens moet het café open gaan en dan sta ik hier alleen en ge weet dat ik niet meer uit de voeten kan.

(Irene en Mieke gaan af)

Maar kom, als dat meevalt dan is ons Irene weeral geholpen hé... Ik ben soms toch content dat ik een dochter heb, want ne zoon geeft meestal toch meer problemen... Een moeder heeft verdekke 20 jaar nodig om ne man te maken van hare zoon en dan leert die een vrouw kennen en die maakt er begot in twintig minuten nen dwaas van.... Allez, meestal toch. Ik heb hier in 't café al toeren meegemaakt zenne... Soms zijn wij precies gelijk pastoors met biechtgeheimen, doktoors met medische geheimen en psychologen die moeten trachten de miserie op te lossen van al diegenen die met hun problemen naar ons komen... En dan vinden sommigen twee euro voor een pintje bier nog te veel...

(Plots gaat de deur open en Prudence komt binnen)

PRUDENCE : Och Alice, pardon hé, maar de deur was open en ik dacht... Gijlie zijt toch al open zeker hé?... Of ben ik te vroeg?

ALICE : Maar nee Prudence, kom maar binnen... Ge zijt er nu toch al... Een theeke gelijk altijd zeker?

PRUDENCE : Ja. Allez, nee... Ik kom eigenlijk maar eens iets vragen... Ge weet dat het binnen drie maanden gemeenteraadsverkiezingen zijn. En ge weet misschien

ook dat ik op wil komen ... voor het burgemeesterschap... Maar ge zult wel begrijpen dat ik daar campagne voor moet voeren ook hé en heu... dat... allez dat zoiets...

ALICE : ... geld kost, wilt ge zeggen. En daarom komt ge hier eens horen of er niks te rapen valt zeker... Prudence, ik denk dat ge beter eerste schepen blijft... Hier valt in ieder geval niks te rapen en ik weet niet of dat ge daar moet mee aankloppen bij ons cliënteel...

PRUDENCE : Ja maar, ge weet dat de burgemeester in de nationale politiek zou willen gaan. Allez 't schijnt zo toch ... Hij zou zelfs minister willen worden.

ALICE : Minister?... MINI – STER wilt ge zeker zeggen... 't Is maar waar dat ge uw klemtonen legt, nietwaar? Och Prudence, misschien zet gij u goed in voor onze gemeente, maar geld voor uw campagne gaat ge hier niet vinden.

PRUDENCE : Allez dan... om mijn geld te ontvangen ben ik anders wel goed genoeg.

ALICE : Ten eerste: voor dat geld krijgt gij al zeker een theeke... Ten tweede weten wij bijlange nog niet of dat wij voor het geld dat wij in een campagne zouden steken, iets terug zouden terug krijgen en ten derde: als ge denkt dat wij alleen maar goed zijn om uw geld te ontvangen en verder niks... Hewel, houdt het dan bij, komt het dan hier niet spenderen, dan hebt ge al een begin voor uw campagne.

PRUDENCE : *(duidelijk op haar nummer gezet, niest)* Atchoum. ... Sé, mijne neus begint al te lopen zie...

ALICE : Ja, dat vraag ik mij al heel mijn leven af, waarom dat ne neus loopt en dat voeten rieken....

PRUDENCE : Heu... Ja... allez, dan ga ik maar eens verder hé... Hoe zeggen ze 't ook weer 'NA REGEN KOMT ZONNESCHIJN'...

ALICE : Nee Prudence, na regen komt " REGENT " met een T achteraan, kijkt maar in het woordenboek.... DAG PRUDENCE.

(Prudence nors af. Irene komt op met Nand)

IRENE : Was dat Prudence? Amai, gewoonlijk is die hier toch niet zo vroeg?... Was er iets?... Had ze iets nodig?

ALICE : Steun... vooral in de vorm van geld voor haar campagne... Maar 'k heb ze duidelijk afgescheept.

NAND : Die denken dat wij hier schatten verdienen zeker? Dat vind ik wel straf, als wij eens iets nodig hebben, gelijk verleden jaar voor dat verbouwingske hierachter, dan is 't altijd wel iets, maar wij zouden direct met onze portemonnee moeten gereed staan voor hen... Godverr... allemaal dezelfde.

IRENE : Allez pa, dat was toch meer de schuld van de burgemeester hé. Trouwens, dat zijt ge toch te weten gekomen via Birgit, zijn nieuwe secretaresse. Die heeft dat toen duidelijk gezegd.

NAND : Ja, als 't van de die moet komen zijn we klaar ... Voor mij hé, zijn het allemaal dezelfde zakkenvullers die enkel en alleen met hun eigen carrière bezig zijn. Politiekers... Ik heb er mijn buik van vol... Als de baron een verbouwing aan zijn kasteel laat doen, ben ik eens benieuwd of dat daar ook zo veel zever aan te pas komt... Vergeet het ja, alles geregeld door de burgemeester... Dat zal die zijn campagne wel ten goede komen.. Enfin... heu.. kom Alice dat ik u help wassen, want ik moet vandaag de kleedkamers van FC SUKKELGANG... oh pardon.. FC DJABKICK nog gaan proper maken, de lijnen nog gaan kalken en de netten nog hangen... 'k Zal mijnen tijd nog goed kunnen gebruiken.

IRENE : Da's voor de goeie zaak hé pa. 't Zijn allemaal goeie klanten en ze verteren toch goed ook, nietwaar?

NAND : Alleen de J.F. zou stillekens aan zijne poef wel mogen vereffenen. Als die zijn restaurant niet beter gaat draaien, zouden we daar wel eens een probleem mee kunnen krijgen... Kom aan Alice... Wastijd.

(Nand en Alice af)

IRENE : *(roept hen na)* Ik zal het hem volgende keer eens vragen zenne.

(J.F. op in kokskleren, zet zich aan de toog)

Hier zie, als ge van den duivel spreekt...

J.F. : Goedemorgen Ireentje. Amai, 'k heb dorst jong. Geef mij eens gauw een

whisky'tje alstublieft.

IRENE : Zeker jongen... En heu, op den boek zeker, gelijk gewoonlijk?

J.F. : Ja ja ja, heu... Nu heb ik toch mijn portefeuille niet bij zeker... Heu ja... op den boek dan maar hé.

IRENE : Voilà zie, uw whisky... En zeg J.F., daar wou ik het nu met u eens over hebben... Ik zou het wel eens waarderen, als ge nu zo na, toch alweer een maand, uwe poef eens zou kunnen vereffenen, ziet ge.

J.F. : Poef??.. Ireneke, dat vind ik nu toch geen schoon woord zenne. Ge doet precies of da'k ne schooier ben.

IRENE : Neen J.F. zo bedoel ik dat niet, maar 'k ben ook geen bank hé. En een maand, dat begint toch al een serieuze som te vormen zenne. Daarbij, gij weet toch dat uw vrouw Adèle met u mee poeft hé... En bij haar is het altijd cava of porto... Ik snap dat eigenlijk niet zo goed... Ge hebt zelf een sjiek restaurant en ge komt hier whisky drinken... Die kunt gij zelf toch ook goedkoop inkopen?

J.F. : Ireneke... Ik heb wat probleempjes ziet ge... Mijn zaak draait wat minder op dit ogenblik, ook al werk ik met eerste klas materiaal... Allez, dat gaat met vlagen hé, dan eens goed, dan wat minder... Enfin ge weet wel hé.

IRENE : Ja maar in zo'n mindere periode kunt ge toch teren op de inkomsten van die goeie periodes?

J.F.: Dat denkt ge maar... Gij weet niet hoe groot het gat is dat ons Adèle in haar hand heeft zeker? Die is koopziek en als 't goed marcheert is die aanhoudend met het geld weg dat ik nodig heb om mee te kunnen werken.

IRENE : Zeg haar dan dat zoiets zomaar niet kan. Wij moeten ook rijden en achterom kijken hé... Al gaat dat hier redelijk goed...

J.F. : Dat is het hem juist. 't Was voornamelijk met haar geld dat we dat restaurant begonnen zijn en een deel via de bank, maar die schuiven tegenwoordig ook al niet zo gemakkelijk meer hé.

IRENE : Een goeie frituur had misschien meer opgebracht... Maar ja, dat was voor Adèle waarschijnlijk niet stijlvol genoeg... En als ge nu eens een eenvoudigere kaart maakte. Dan komen ze 's middags misschien lunchen... Die van de bureaus en de gemeente.

J.F.: Gij zijt goed. Die van de gemeente zitten 's middags altijd hier om hun